

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3752/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дане Жигић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Чабаркапа, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 24/21 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 24/21/ од 16.03.2021. године, као посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 24/21 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 58/17 од 10.06.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је писмено под насловом „Брисовна дозвола“, у коме је наведено да тужилац даје своју безусловну сагласност да се у теретном листу непокретности број .. КО ..., парцела бр. ..., у власништву ГГ, изврши брисање уписа извршне вансудске хипотеке, која је уписана и на објекту на парцели бр. ..., а који упис је извршен на основу заложне изјаве Ов1. ../10 од 25.05.2010. године, писмено (брисовна дозвола) неистините садржине јер се истој не налази потпис тужиоца као издаваоца, што би тужени били дужни да признају и трпе, те да је изјава ништавна; да се утврди да не производи правно дејство писмено названо као „Брисовна дозвола“ у којој тужилац даје своју безусловну сагласност за брисање из теретног листа уписа извршне вансудске хипотеке на непокретностима (парцели и објекту), а на основу наведене заложне изјаве од 25.05.2010. године, што би тужени били дужни да признају и трпе; те да се обавезе суд да на основу ове тужбе, по службеној дужности, у катастру непокретности, изврши забележбу (став први изреке). Тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 24/21 од 16.03.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавило ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Предмет тражене правне заштите је утврђење да је ништаво и без правних последица брисање уписа хипотеке, као и забележба ништавости брисања уписа у евиденцији непокретности. Нижестепени судови су одбили тужбени захтев уз образложење да постоји законска претпоставка о истинитости јавне исправе, а да тужилац није оборио садржину исправе о брисању уписа хипотеке, односно да је сачинио, потписао и оверио свој потпис на дозволи о брисању. С обзиром да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а да су образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању захтева тужиоца у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, Врховни касациони суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке решења.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парнични поступка покренут је 24.01.2017. године тужбом којом је тужилац тражио утврђење ништавости уписа о брисању хипотеке, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ од 1.555.438,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић-Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић